

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2019. február 28. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A lőszerrel visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben - az ügyész másodfellebbezését elbírálv - a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. szeptember 20. napján kihirdetett 1.Bf.387/2018/12. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott bűnös lőszerrel visszaélés büntetében [Btk. 325. § (1), (2) bekezdés a) pont].

Ezért őt megrovásban részesíti.

A szabálysértési eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Kötelezi a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 2.500,- (kettőezer-ötszáz) forint büntügyi költség megfizetésére. Az ezt meghaladó 7.580,- (hétezer-ötszáznyolcvan) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az első fokon eljáró Ceglédi Járásbíróság 24.B.323/2016/15. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki lőszerrel visszaélés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 325. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], ezért őt megrovásban részesítette. Az eljárás során lefoglalt 3 darab sörétes lőszer lefoglalását megszüntette, és azok megsemmisítését rendelte el, míg a bűnjelként kezelt karabély-lőszert elkobozta.

Kötelezte a vádlottat, hogy fizesse meg a büntügyi költségként felmerült 2.500,- forintot, míg a fennmaradó 2.500,- forintot az államra terhelte.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.387/2018/12. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és a vádlottat az ellene lőszerrel visszaélés büntette [Btk. 325. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

A lőfegyverrel kapcsolatos szabálysértés [2012. évi II. törvény 183. § (1) bekezdés (1a) pont a) alpont] miatt folyamatban lévő eljárást megszüntette.

Mellőzte a sörétes löszerek lefoglalásának megszüntetésére és megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 5000 forint és a másodfokú eljárásban felmerült 5080 forint büntügyi költséget az állam viseli.

A felülbírálat során meghozott ítélet ellen a Pest Megyei Főügyészség a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A főügyészség a fellebbezése részletes indokolásában már azt indítványozta, hogy az ítélet tábla változtassa meg a másodfokú bíróság ítéletét, a vádlottat mondja ki bűnösnek löszerekkel visszaélés büntetében és részesítse megrovásban, mellőzze a szabálysértési eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést, továbbá kötelezze a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült büntügyi költség megfizetésére. A másodfokú eljárásban felmerült büntügyi költséget az államra kérte terhelni, mivel a fegyverszakértő meghallgatására a másodfokú tárgyaláson szükségtelenül került sor.

A főügyészség értelmezése szerint: a kézilőfegyver olyan egy személy által hordozható és kezelhető lőfegyver, amely a kereskedelemben polgári személy számára megszerezhető. E fogalmi meghatározást arra alapítja, hogy a lőfegyverekről és löszerekről szóló törvény hatálya nem terjed ki - többek között - a Magyar Honvédség által jogszerűen birtokolt lőfegyverekre, löszerekre. A hadipuska-töltény nem (polgári) kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez, hanem más lőfegyverhez tartozó löszert, amelyből egy darab megszerzése is tényállásszerű. Ezért is nevezte lényegesnek a fegyverszakértőnek azt a megállapítását, miszerint a 7,62x54R kaliberjelű hadipuska-töltény polgári célokra nem használható, illetve polgári személyek számára nem hozzáférhető.

A vádlottnak tudomása volt arról, hogy a birtokában lévő hadipuska-töltény katonai löszert, mivel az édesapja a katonaságból hozta haza, és a lövedék „katonai zöldre” volt festve. Ebből levonható az a következtetés, miszerint a vádlott is tisztában volt azzal, hogy polgári kereskedelemben nem kapható, csak a katonaság számára elérhető löszert tart - engedély nélkül - a birtokában. Ezért kétséget kizáróan megállapítható a bűncselekmény elkövetése.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.736/2018/1. számú átiratában a fellebbezést a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése és a másodfokon eljáró bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn.

Az átirat szerint a tényállás részben felderítetlen, azonban az ítélet megalapozatlansága a harmadfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, mivel nincs törvényes lehetőség bizonyítás felvételére. A másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítás nem terjedt ki arra a körülményre, hogy a lefoglalt löszert katonai géppuskához került rendszeresítésre, amely kézben hordozható, de tüzelni vele csak feltámasztással, állványról lehet. A fellebbviteli főügyészség által utóbb beszerezett adatok szerint a Magyar Honvédségnél puska elnevezéssel az SZVD távcsöves (mesterlövész) puska, a PKM géppuska, a PKMSZ géppuska és a PKT géppuska van rendszeresítve, az ezekhez tartozó katonai fejlesztésű töltény 7,62-es kaliberű. Tehát a lefoglalt löszert nem tartozik maroklőfegyverhez, vadász- és sportlövő puskához, géppisztolyhoz vagy gépkarabélyhoz.

A harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője megismételte, hogy a Magyar Honvédségnél a fényjelző lövedéket géppuskához - a rendszerint „begyakorlás” során - használják, ilyen löszert polgári személy nem juthat hozzá.

A védő perbeszédében a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, utalva arra, hogy a fegyverszakértő szerint a vádlott kézilőfegyverhez tartozó löszert birtokolt, amelyet ugyanolyan anyagból gyártanak, mint a vadászlőfegyver vagy a sportlőfegyver löszertét. Anyagi jogi

szabálysértés már csak azért sem állapítható meg, mivel a kézilőfegyver fogalmát semmilyen jogszabály nem határozza meg.

A vádlott terhére bejelentett fellebbezés alapos.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése és a jogorvoslati nyilatkozatok megtételét követően, 2018. július 1-jén hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény [a továbbiakban: Be.], és annak 868. § (1) bekezdésében írt átmeneti rendelkezésére tekintettel, a másodfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a felülbírálat során már az új büntetőeljárás törvényt alkalmazta.

A Be. 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján - figyelemmel a bűnösség kérdésében hozott ellentétes döntésre - a harmadfokú eljárás törvényes feltétele fennáll.

Az ítélet tábla a Be. 618. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését az azt megelőző elsőfokú és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul betartották.

A másodfokú ítélet részben megalapozatlan, mivel a másodfokon eljáró bíróság által megállapított tényállás ellentétes az ügyiratok tartalmával [Be. 592. § (2) bekezdés c) pont], azonban a megalapozatlanság - a Be. 619. § (2) bekezdésében tilalmazott bizonyítás felvétele nélkül - kiküszöbölhető.

Az ítélet tábla „a hadipuska kézilőfegyvernek tekinthető” mondatot mellőzi a tényállásból (1.Bf.387/2018/12. számú ítélet 2. oldal hatodik bekezdés), ugyanis a fegyverszakértő ilyen, neki tulajdonított ténymegállapítást a másodfokú tárgyaláson nem tett, nyilatkozata szerint jogszabály nem rendelkezik arról, hogy a hadipuska kézilőfegyvernek minősül-e.

A fegyverszakértő valójában azt fejtette ki, hogy a vádlottól lefoglalt hadipuska-töltény használható a kaliberének megfelelő kézilőfegyverben (1.Bf.387/2018/12. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 2. oldal nyolcadik és kilencedik bekezdés).

A fenti helyesbítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által - a sörétes löszerek vonatkozásában lefolytatott szabálysértési eljárás során hozott határozat releváns rendelkezéseivel - kiegészített tényállás megalapozott, mert felderített, hiánytalan, irathű és helytelen ténybeli következtetésektől mentes. E tényállást a Be. 619. § (1) bekezdése alapján az ítélet tábla is irányadónak tekintette a sérelmezett másodfokú határozat felülbírálata során.

Az első- és másodfokon eljáró bíróságoknak lényegében azt kellett eldönteniük, hogy a 7,62x54R kaliberjelű, fényjelző lövedékű hadipuska-töltény löszernek minősül-e, és ha igen, kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez, sportlőfegyverhez vagy más lőfegyverhez tartozik.

A fegyverszakértő szakvéleménye alapján egyezően és helyesen foglaltak állást a tekintetben, hogy a vádlottól lefoglalt hadipuska-töltény löszernek minősül. Abban a kérdésben már eltérő jogi álláspontra helyezkedtek, hogy a löszer kézilőfegyverhez tartozik-e.

Az elsőfokú bíróság arra alapította a vádlott bűnösségének a megállapítását, hogy a hadipuska-töltény nem használható polgári célra, tehát az nem minősülhet a jogszabályban privilegizált esetként felsorolt, polgári használatú lőfegyverekhez (kézilőfegyver, sportlőfegyver, vadászlőfegyver) tartozó löszernek. A másodfokú bíróság eltérő következtetésre jutott, érvelése szerint a hadipuska kézilőfegyvernek tekinthető, másrészt a lefoglalt löszer kézilőfegyverhez

használható.

Az ítéletábra nem osztotta a másodfokú bíróság jogi álláspontját.

Az elkövetés idején és jelenleg is hatályos Btk. a lőszerrel visszaélés büntetettét az alábbiak szerint szabályozza:

„325. § (2) Az (1) bekezdés szerint büntetendő az, aki

- a) kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez vagy sportlőfegyverhez tartozó, csekély mennyiséget meghaladó vagy más lőfegyverhez tartozó lőszer engedély nélkül megszerez vagy tart,
- b) lőszer engedély nélkül készít vagy forgalomba hoz,
- c) lőszer engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve az ország területére behoz, onnan kivisz, vagy azon átszállít,
- d) a lőszer készítésére, megszerzésére, tartására vagy kereskedelmére vonatkozó engedély kereteit túllépi,
- e) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiséget meghaladó vagy más lőfegyverhez tartozó lőszer engedéllyel nem rendelkezőnek átad.

325. § (6) E § alkalmazásában csekély mennyiség a legfeljebb tíz darab lőszer."

A lőszerrel visszaélés elkövetőjének büntethetősége tehát attól függ, hogy a lőszer milyen fajtájú lőfegyverhez tartozik, illetőleg attól, hogy a jogellenes magatartás hány darab lőszerre vonatkozik.

A fentiekben írtak szerint a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott cselekménynél az enyhébb elbírálás kizárólag a kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez és sportlőfegyverhez tartozó lőszerekre vonatkozik, ha azok száma a tíz darabot nem haladja meg. Más lőfegyverek esetében már egy darab lőszer megszerzése vagy tartása is büntetendő.

Helyesen utalt a másodfokú bíróság arra, hogy a Btk. 325. §-a szerinti lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés bűncselekmény tényállása keretdiszpozíció, annak lényeges elemeit a lőfegyverekről és lőszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény [a továbbiakban: Ftv.] és a 253/2004. (VIII.31.) Korm. rendelet határozzák meg, e jogszabályok rendelkezései irányadóak az elkövetési magatartás és az egyes fogalmak értelmezésénél.

Az Ftv. az alábbiak szerint tartalmazza a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés egyes törvényi tényállási elemeinek definícióját.

Lőfegyver a tűzfegyver, valamint az a légfegyver, amelyből 7,5 joule-nál nagyobb csőtorkolati energiájú, szilárd anyagú lövedék lőhető ki [Ftv. 2. § (2) bekezdés 16. pont].

A tűzfegyver olyan, a törvény mellékletében meghatározott „A”, „B”, „C” vagy „D” kategóriába tartozó - vagy ilyenné alakított - eszköz, amelyből gyúlékony hajtóanyag segítségével szilárd anyagú lövedék lőhető ki, kivéve, ha

- a) a jogszabályban meghatározott módon hatástalanították,
- b) riasztásra, jelzésre, életmentésre, állatok leölésére vagy szigonnyal történő halászatra, illetve ipari vagy műszaki célokra tervezték, feltéve, hogy rendeltetésszerűen csak e célokra használható, vagy
- c) a jogszabályi rendelkezés alapján muzeális fegyvernek minősül [Ftv. 2. § (2) bekezdés 29. pont].

A lőfegyver - a jellege szerint - lehet sörétes lőfegyver (huzagolatlan hosszú), golyós lőfegyver

(huzagolt hosszú), maroklőfegyver (rövid), 7,5 joule vagy annál kisebb csőtorkolati energiájú flóbert fegyver és 7,5 joule csőtorkolati energia feletti teljesítményű légfegyver [Ftv. 2. § (2) bekezdés 42. pont].

A sportlőfegyver az országos sportági szakszövetség versenyszabályzatában meghatározott, sportlövészeti célra használható lőfegyver [Ftv. 2. § (2) bekezdés 45. pont].

A vadászlőfegyver a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló törvény szerint vadászatra használható lőfegyver [Ftv. 2. § (2) bekezdés 46. pont].

A lőszer olyan egybeszerelt töltény, amely lövedéket, lőport, továbbá gyúelegyet tartalmaz [fegyvertörvény 2. § (2) bekezdés 22. pont].

A lőszer tartásához a rendőrség által kiadott engedély szükséges [Ftv. 3. § (1) bekezdés c) pont ca) alpont].

Nyomjelző (fényjelző) lövedékű lőszernek az a lőszer minősül, amelynek lövedéke a röppályát láthatóvá tevő, meggyulladó anyagot is tartalmaz [Ftv. 2. § (2) bekezdés 25. pontja].

A kézilőfegyver fogalmát az Ftv. és a kormányrendelet nem határozza meg, miként a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló 1991. június 18-i 91/477/EGK tanácsi irányelv sem, amelynek terminológiáiból a magyar jogi szabályozás többet is átvett. A kézilőfegyverrel kapcsolatos fogalom-meghatározást a lőfegyverekre és lőszerekre vonatkozó korábbi jogszabályok sem tartalmazták: a lőfegyverekről, a lőszerokről és a lőterekről szóló 2/1975. évi (IV.16.) BM rendelet, a lőfegyverekről és lőszerokről szóló 1988. évi 23. törvényerejű rendelet, a kézilőfegyverekről és lőszerokről, a gáz- és riasztófegyverekről, valamint a légfegyverekről és lőterekről szóló 115/1991. (IX.10.) Korm. rendelet. A 115/1991. (IX.10.) Korm. rendelet már rögzítette - többek között - a lőfegyver, a maroklőfegyver és a lőszer fogalmát, továbbá a kormányrendelet preambuluma kifejezetten utal arra, hogy a jogszabály a polgári használatra szolgáló kézilőfegyver és lőszer megszerzésére, tartására vonatkozik.

Hangsúlyozni kell azt, hogy az Ftv. is csak a polgári használatra szolgáló lőfegyverek (lőszer) megszerzésére és tartására, illetve az azokkal kapcsolatos előírásokra vonatkozik. Ez egyértelműen megállapítható abból is, hogy a törvény hatálya alól kivonja az 1. § (2) bekezdésében felsorolt szervek - egyebek mellett a Magyar Honvédség, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és más rendészeti, rendvédelmi szervek - által jogszerűen birtokolt lőfegyvereket és lőszereket.

A kézilőfegyver esetében - jogszabályi definíció hiányában - valóban a köznyelvi értelmezés irányadó. Elfogadható az a meghatározás, miszerint kézilőfegyvernek az egy személy által hordozható és kezelhető lőfegyver minősül. Az ítélőtábla nem értett viszont egyet a fegyverszakértő véleményével, miszerint a törvényalkotó a kézilőfegyver alatt maroklőfegyvert érthetett (1.Bf.387/2018/12. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 2. oldal nyolcadik bekezdés). Ezt a szűkítő jellegű értelmezést nem támasztja alá a maroklőfegyvert egyértelműen meghatározó Ftv., miként a köznyelvi értelmezés sem.

A kézilőfegyverek - jellegük, illetőleg méretük szerint - tehát lehetnek maroklőfegyverek (pisztolyok vagy revolverek), de hosszú lőfegyverek (puskák) is.

A vadászlőfegyverek és sportlőfegyverek nyilvánvalóan olyan lőfegyverek (egyben kézilőfegyverek), amelyeket engedéllyel polgári személyek megszerezhetnek és tarthatnak.

Az ítélőtábla osztotta az elsőfokú bíróságnak és az ügyészségnek a kézilőfegyverrel kapcsolatos jogértelmezését, illetőleg az abból levont következtetést. Megjegyzendő, pusztán abból a tényből, hogy a Magyar Honvédség és egyéb rendvédelmi, rendészeti szervek lőfegyverei és lőszerei nem tartoznak az Ftv. hatálya alá, még nem feltétlenül következik az, hogy a kézilőfegyver alatt csak olyan lőfegyver értendő, amelyet engedéllyel polgári személy megszerezhet és tarthat.

A Btk. 325. § (2) bekezdés e) pontjában írt bűncselekmény elkövetési tárgya az *engedéllyel tartott* kézilőfegyverhez, vadászlőfegyverhez és sportlőfegyverhez tartozó lőszer, így kétségtelen, hogy az e pontban meghatározott lőszerrel visszaélés kizárólag polgári személyek használatában lévő lőfegyverek vonatkozásában követhető el. Katonai lőfegyverek megszerzésére és tartására polgári személyek nem kaphatnak engedélyt (legfeljebb azok hatástalanítása esetén). A Magyar Honvédség nem engedéllyel, hanem jogszabály, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény felhatalmazása alapján birtokolja fegyvereit.

A Büntető Anyagi Jogi Kommentár (HVG-Orac) szerint nem tekinthető a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjában írt kézilőfegyvernek az az eszköz, amely a haditechnikai termékek gyártásának és haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény [a továbbiakban: Httv.] hatálya alá esik.

A Httv. értelmező rendelkezése szerint: a haditechnikai termék a védelem terén alapvető biztonsági érdekeket érintő, kifejezetten katonai, nemzetbiztonsági, rendvédelmi és rendészeti célra alkalmas, az Európai Unió közös katonai listáján található, illetve nemzeti érdekből ide sorolt termék [Httv. 1. § c) pont].

Az Európai Unió Közös Katonai Listáján szerepelnek a 20 mm-nél kisebb kaliberű sima csövű fegyverek, a 12,7 mm vagy annál kisebb kaliberű más kézfegyverek és automata fegyverek, többek között a puskák, géppuskák, géppisztolyok [ML1 fejezet a) pont], valamint ezek lőszerei [ML3 fejezet a) pont].

Annak eldöntése során, hogy a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjában írt kézilőfegyver alatt csak polgári személy számára megszerezhető lőfegyver értendő-e, vagy - értelemszerűen a lőszerek számától függően - a kedvező elbírálás alá esnek a katonai kézilőfegyverek is, nem lehet figyelmen kívül hagyni a korábban hatályban volt 1978. évi IV. törvény [a továbbiakban: régi Btk.] szabályozását sem.

Az 1979. július 1-jén hatályba lépett régi Btk. 263. § (2) bekezdése a lőfegyver és lőszer készítésére, tartására, átadására vagy forgalmára vonatkozó rendelkezések megszegését rendelte büntetni.

A régi Btk. 1994. május 15-től hatályos rendelkezéseiben a lőfegyverrel és a lőszerrel visszaélés már új szakaszszám alatt, önálló alcímmel (a robbanóanyaggal és robbantószerrel visszaéléstől elkülönítetten) került szabályozásra, és a törvényi tényállás is jelentősen módosult.

„263/A. § (1) Aki

a) lőfegyver vagy lőszert engedély nélkül készít, megszerez, tart vagy forgalomba hoz,

b) a lőfegyver vagy lőszer készítésére, megszerzésére, tartására vagy kereskedelmére vonatkozó

engedély kereteit túllépi,

c) az engedéllyel tartott lőfegyverét, lőszerét engedéllyel nem rendelkezőnek átadja, büntetett követ el, és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő."

A törvényalkotó - nem módosítva az (1) bekezdésben írt tényállást - 1999. március 1-től a régi Btk. 263/A. §-ában egy további szakaszhely, a (4) bekezdés beiktatásával szabályozta a lőfegyverrel vagy lőszerrel visszaélés enyhébben minősülő eseteit.

„263/A. § (4) Aki

a) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedéllyel nem rendelkezőnek átadja,

b) vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedély nélkül megszerez vagy tart,

c) a fegyveres erőknél fennálló hadköteles katonai szolgálati viszonyának tartama alatt a fegyveres erőknél rendszeresített szolgálati vagy kiképzési felszerelést képező kézilőfegyveréhez tartozó csekély mennyiségű lőszert engedély nélkül megszerez, tart vagy az engedéllyel nem rendelkezőnek átadja vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő."

A régi Btk. 263/A. § (4) bekezdését 2005. január 1-től ismét módosították, ettől az időponttól a tényállás a c) pontban írt speciális elkövetési magatartást már nem tartalmazta, csak az a) és b) pontokban meghatározott cselekmények elkövetése eredményezett - az (1) bekezdésben írt tényálláshoz képest - enyhébb elbírálást.

A régi Btk. 263/A. § (4) bekezdése 2007. június 1-től ismét kiegészült a c) ponttal, azonban a korábbiakhoz képest új tartalommal:

„263/A. § (4) Aki

a) az engedéllyel tartott kézilőfegyveréhez, vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedéllyel nem rendelkezőnek átadja,

b) vadászlőfegyveréhez vagy sportlőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszert engedély nélkül megszerez vagy tart,

c) az engedéllyel tartott kézilőfegyverét, vadászlőfegyverét vagy sportlőfegyverét, illetve az ahhoz tartozó lőszert bejelentés nélkül az ország területére behozza, onnan kiviszi vagy azon átszállítja büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő."

A fenti rendelkezésekben írt csekély mennyiség - a jelenleg hatályos Btk. 2013. július 1-jén történt hatályba lépéséig - legfeljebb három darab lőszer volt.

Az ismertetett jogszabályi rendelkezések alapján az állapítható meg, hogy a régi Btk. többször módosított szabályai csak engedéllyel a polgári személyek számára is hozzáférhető vadászlőfegyverhez és sportlőfegyverhez, illetve - 1999. március 1-je és 2004. december 31-e között - a fegyveres erőknél fennálló hadköteles katonai szolgálati viszonyának tartama alatt a fegyveres erőknél rendszeresített szolgálati vagy kiképzési felszerelést képező kézilőfegyveréhez tartozó, csekély mennyiségű lőszer engedély nélküli megszerzése és tartása esetén biztosított enyhébb elbírálást.

A 2013. július 1-jén hatályba lépett Btk. 325. § (2) bekezdésének a) pontja már tartalmazza ugyan a kézilőfegyvereket, illetve az ahhoz tartozó lőszereket is, de a törvényjavaslat indokolása nem utal arra, hogy a törvényalkotó - a korábbi szigorú rendelkezésekhez képest - lényegesen „toleránsabb"

szabályozást kívánt volna bevezetni. Egyébként, amennyiben a törvényalkotó csupán a *kézilőfegyverek* és *nem kézilőfegyverek* között akart differenciálni, szükségtelen lett volna ismét felhívnia a vadászlőfegyvert és a sportlőfegyvert. A lőszerrel visszaélés a-e) pontokban felsorolt tényállásainak tartalma azt jelzi, hogy a törvényalkotó a releváns tényállási elemek meghatározásánál lényegében a korábbi szabályozást követte, azt legfeljebb annyiban módosította, hogy a kedvező elbírálást eredményező fordulatot a kézilőfegyverekre (például maroklőfegyverekre) is kiterjesztette, egyben a csekély mennyiség felső határát háromról tíz darab lőszerre felemelte.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel, az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság és a vádhatóság jogi álláspontját a tekintetben, hogy a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatában írt kézilőfegyver, vadászlőfegyver és sportlőfegyver fogalma alatt kizárólag olyan lőfegyverek, illetve azokhoz tartozó löszerek értendők, amelyeknek megszerzésére és tartására polgári személy is kaphat engedélyt. Ezzel szemben, a katonai lőfegyverek a második fordulat szerinti „más lőfegyvernek” minősülnek, amelyek esetében a cselekmény már egy darab lőszer megszerzésével vagy tartásával is tényállásszerű, függetlenül a lőfegyver fajtájától (puska, géppuska, gépkarabély, géppisztoly) és a lőszer kaliberétől. Nem zárja ki az elkövető büntethetőségét az sem, ha a felismerhetően katonai célra gyártott lőszer a mérete okán olyan kézilőfegyverben, vadászlőfegyverben vagy sportlőfegyverben is használható, amely polgári személyek számára is hozzáférhető.

A lőszerrel visszaélés szándékos bűncselekmény. A szándékosság fogalmi ismérve, hogy az elkövető tudata átfogja a törvényi tényállás valamennyi elemét. A vádlott tisztában volt azzal, hogy az otthonában engedély nélkül olyan katonai löszert tart a birtokában, amely polgári kereskedelemben nem kapható, és amelynek tartására nem jogosult. Senki nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy a kihirdetéssel nyilvánosságra hozott és a közzététellel bárki számára hozzáférhető jogi normát nem ismeri, így az ez irányú vádlotti védekezést az elsőfokú bíróság is okszerűen vetette el.

A vádlott azzal a magatartásával, hogy engedély nélkül katonai lőfegyverhez tartozó löszert tartott a birtokában, megvalósította a terhére rótt bűncselekményt. Ezért őt az ítéletábra bűnösnek mondta ki a Btk. 325. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző lőszerrel visszaélés büntetében.

Értelemszerűen mellőzni kellett a másodfokú bíróságnak a szabálysértési eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezését.

A büntetést befolyásoló tények és körülmények körében a vádlott javára volt értékelhető az elkövetéskor még büntetlen előélete, a több mint három éves időmúlás, továbbá az, hogy a bűncselekményt egy darab lőszerrel valósította meg.

A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát jelentősen enyhítik a lőszer megszerzésének körülményei (édeseapja halála után emlékként tartotta meg a töltényt) is, valamint az a tény, hogy a löszert a vádlott nem rejtegette, azt mindenki számára látható módon, egy üvegajtós szekrényben tárolta.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a vádlott cselekménye olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez a büntető törvény szerint kiszabható legkisebb büntetés kiszabása vagy intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Ezért az ítéletábra - miként tette ezt korábban az elsőfokú bíróság is - a Btk. 64. § (1) bekezdése szerint megrovásban részesítette a vádlottat.

A bűnösnek kimondott vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontjára is - kötelezte az elsőfokú eljárásban, a 2018. január 29-én tartott nem érdemi

tárgyaláson a kirendelt védő díjaként felmerült 2.500,- forint büntügyi költség megfizetésére.

A 2018. március 22-án tartott elsőfokú tárgyaláson a kirendelt védő díjaként, illetőleg a másodfokú tárgyaláson a fegyverszakértő díjaként és költségeként szükségtelenül felmerült összesen 7.580,- forint büntügyi költséget az államnak kell viselnie, mivel annak megfizetésére a vádlott nem kötelezhető [Be. 574. § (3) bekezdés].

A másodfokú bíróság - figyelemmel a szabálysértési eljárásban hozott határozat tartalmára - helyesen döntött a sörétes lőszerek lefoglalásának megszüntetésével és megsemmisítésével kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezés mellőzéséről.

Ezért az ítéltábla - a Be. 620. § (1) bekezdés második fordulata szerint nyilvános ülésen - az ügyészégi fellebbezéssel megtámadott másodfokú határozatot a Be. 624. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb rendelkezései tekintetében a Be. 623. §-a szerint helybenhagyta.

Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Lőrinczy Attila István s.k.	Németh Nándor s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. szeptember 20. napján kihirdetett 1.Bf.387/2018/12. számú ítélete - a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Bhar.280/2018/6. számú határozatában írt változtatással - 2019. február 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke